

Медицинський Університет

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№17-18 (2937-2938)

Понеділок,
31 жовтня 2016 року

Ціна договірною

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

МЕДИЧНЕ ТОК-ШОУ

Реформи в медицині – з любов'ю

13 жовтня у Харківському національному медичному університеті вперше відбулося публічне медичне ток-шоу «Реформи в медицині – з любов'ю» за участю реформатора німецької медицини доктора Елліса Хубера, педіатра Андрія Пенькова, Генерального консула ФРН доктора Вольфганга Мессінгера та лідерів Харківської експертної групи підтримки медичної реформи Тетяни Гавриш і Вікторії Мілютіної.

З боку медичного університету присутніх привітав проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов: «Дуже приємно приймати в стінах університету, що має понад 200-річну історію, перше медичне ток-шоу. Двісті років і «перше» свідчать про те, що ми відкриті до змін. Тому будемо раді й друге медичне ток-шоу зустрічати в стінах нашого вишу».

Вольфганг Мессінгер представив основного спікера заходу – популяризатора медичних реформ в Європі доктора Елліса Хубера. За словами консула, німецька медицина ефективно справляється зі своїми завданнями. Зокрема, доктор Хубер, добре знаючи переваги й недоліки медичної системи Німеччини, отримав нагоду поділитися власним унікальним досвідом.

У презентації пан Хубер зупинився на проблемах щодо покращання охорони здоров'я, які є глобальними в усьому світі. Він зазначив, що здоров'я індивідуума

знаходиться у тісному зв'язку зі здоров'ям суспільства. Тому для поліпшення самопочуття кожної людини необхідно перш за все поліпшити стан суспільства в цілому. «Сьогодні відбуваються зміни, яких багато хто боїться, через що деякі люди будують стіни, а інші адаптуються до них. Серед останніх – сімейні лікарі, яких я зустрів під час свого візиту до Харківської області», – зазначив доктор Хубер.

Ток-шоу було орієнтовано на широке коло медиків і пацієнтів та спрямовано на ознайомлення всіх бажаних із принципами «реформ із любов'ю» доктора Хубера. Під час дискусії обговорювалися права лікарів і пацієнтів, а також можливості, що нададуть обом сторонам трансформації в медицині.

ДОВІДКА

Доктор Елліс Хубер: у 1981–1986 рр. – радник з охорони здоров'я в районному центрі Berlin-Wilmersdorf і Кройцберг.

1986–1991 – керівник напрямку охорони здоров'я та соціальних послуг в Асоціації Об'єднаного добробуту, з 1996 року – член ради директорів Асоціації.

У 1987 році пан Хубер став президентом Лікарської палати Німеччини й обіймав цю посаду після переобрання у 1991 й 1995 роках.

1993–2003 – член правління IPPNW Deutschland (німецька секція Міжнародної асоціації «Лікарі світу за запобігання ядерній війні»).

1999–2001 – керуючий директор Securvita GmbH (організація, що займається медичним страхуванням).

2001–2005 – голова Securvita в Гамбурзі.

Після виходу на пенсію працював науковим співробітником Інституту суспільної охорони здоров'я в Університеті Гейдельберга-Мангейма, викладав у Європейському університеті Віадрина.

З 2004 року пан Хубер – член ради німецької Професійної лікарської асоціації превентивної медицини й суспільної охорони здоров'я, а з 2007 року – її голова.

Він є автором книг і публікацій з теми реформи медицини, охорони громадського здоров'я та лікарського самоврядування.

Календар знаменних дат

Жовтень

Альошин Борис Володимирович

(19.10.1901–28.09.1993) – 115 років з дня народження видатного гістолога, доктора медичних наук, професора, заслуженого діяча науки УРСР (1956), лауреата Державної премії УРСР (1973), завідувача кафедри гістології, цитології та ембріології ХМІ (1937–1974).

Шевандін Михайло Миколайович

(22.12.1876–1942) – 140 років з дня народження доктора медицини, професора, завідувача госпітальної хірургічної клініки Кримського університету (1921–1922), завідувача кафедр факультетської та шпитальної хірургії 2-го ХМІ (1933–1941).

Листопад

Барабашев Павло Миколайович

(1856–?) – 160 років з дня народження доктора медицини, професора, завідувача кафедри очних хвороб медичного факультету Харківського університету та ХМІ (1905–1924).

Харченко Микола Семенович

(01.12.1906–20.12.1997) – 110 років з дня народження доктора медичних наук, професора, заслуженого діяча науки УРСР (1968), завідувача кафедри (1944–1985).

Грудень

Горкін Зіновій Давидович

(26.12.1896–?) – 120 років з дня народження доктора медичних наук, професора, директора Всеукраїнського інституту патології та гігієни праці (1931–1937), декана санітарно-гігієнічного факультету (1938–1947), завідувача кафедри гігієни праці ХМІ (1938–1968).

Мельников-Разведенков

Микола Федотович

(13.12.1866–20.12.1937) – 150 років з дня народження видатного патологоанатома, академіка АН УРСР (1927), засновника та директора Українського патологоанатомічного інституту (1925–1930), завідувача кафедри патологічної анатомії медичного факультету Харківського університету (1902–1920).

ЮВІЛЕЙНА ДАТА

ВІДРОДЖУЄМО УНІВЕРСИТЕТСЬКІ ТРАДИЦІЇ

Університетська клініка ХНМУ започаткувала нову традицію – щорічно 1 жовтня відзначати День Університетської клініки. Напередодні за участю ректора Харківського національного медичного університету Володимира Лісового відбулися урочисті збори. У конференц-залі закладу зібралися члени колективу, а також друзі та партнери клініки.

З привітальним словом виступив директор Університетської клініки Володимир Савенков. Він розповів про історію створення клініки, досягнення колективу за рік активної діяльності, про зміни, які відбулися в клініці, цікавий та корисний досвід, що набули співробітники, перебуваючи на стажуванні за кордоном у німецькій клініці «Havelhoehe» та італійській «Villa Stuart». Серед досягнень клініки – запровадження нових методик лікування хворих із порушеннями опорно-рухового апарату, новий кабінет ендоскопії, облаштований за світовими стандартами, новостворений Український центр реабілітації спортсменів, до якого приїжджають на лікування та реабілітацію спортсмени зі всієї України.

Привітав співробітників Університетської клініки ректор ХНМУ Володимир Лісовий зі словами: «Це величезна подія для нас, але водночас маленький початковий крок для того, щоб на сучасному рівні відновити традиції університетських клінік». У своєму виступі Володимир Миколайович згадав той період, коли почалася розбудова Університетської клініки у 2000-х роках, про рішення Міністерства охорони здоров'я України передати будівлю медичної санітарної частини заводу ім. Т.Г.Шевченка у ведення ХНМУ з метою створення сучасного медичного комплексу, який стане символом поєднання науки, освіти й медичної практики.

«Коли розглядалося питання про те, кого призначити директором Університетської клініки, вибір припав на Володимира Савенкова, – зазначив Володимир Миколайович. – І дійсно, за цей рік він проявив себе ефективним керівником і талановитим учнем. Директору Університетської клініки вдалося зберегти той потенціал, все найкраще, що було в установі, і розвинути це за дуже короткий час. Сьогодні ми бачимо, що до роботи залучені найкращі спеціалісти. Тут працюють прекрасні фахівці з інших

клінік, міст та університетів. Сюди прагнуть потрапити на прийом багато пацієнтів. Такого результату вдалося досягти всього за рік, проте сюди вкладено працю багатьох поколінь. І сьогодні на цьому фундаменті ми разом будуємо нову Університетську клініку і відроджуємо університетські традиції». Завершуючи свій виступ, ректор ХНМУ подякував усім, хто брав участь у будівництві клініки нового зразка й привітав зі святом.

Серед гостей, які прийшли привітати колектив Університетської клініки, були проректор з науково-педагогічної роботи Юрій Резуненко, завідувач кафедри філософії Алла Алексеєнко, директор Харківського приладобудівного заводу ім. Т.Г.Шевченка Михайло Івлєв, директор ТОВ «Дортехбуд» Армен Саакян, начальник Новобаварської філії КП «Харківські тепломережі» Бєсик Рапава, завідувач кафедри іноземних мов Харківського регіонального інституту державного управління НАДУ Валерій Шур, художник, дизайнер, керівник дизайнерського агентства «Майстерня Скіпа» Володимир Скіпенко. Кожен з гостей мав нагоду привітати колектив Університетської клініки зі святом та висловити лікарям свою вдячність за увагу та професіоналізм.

Під час урочистого засідання відбулася скайп-конференція з керівником Центру інтегративної медицини болю і відділення анестезіології, консультантом в медицині болю, анестезіології та паліативної допомоги клініки «Havelhoehe» Міхаєлом Шенком (м. Берлін, Німеччина), який привітав увесь колектив зі святом та побажав успіхів у досягненні поставленої мети. Він підтвердив наміри відомої німецької клініки «Charite» укласти угоду про співробітництво з Університетською клінікою.

Родзинкою урочистого заходу став виступ студенток медичного вишу Марії Юзюк, Катерини Малишевої та Марії Харитоненко, які вітали гостей чудовими піснями.

Олена Лобач

ВІТАЄМО

Вітаємо молодих науковців ХНМУ!

Згідно з Постановою президії Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки від 10 жовтня № 6 асистенту кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицьової хірургії та імплантології Людмилі Кривенко та асистенту кафедри патологічної анатомії Михайлу Мирошниченку призначено стипендії Кабінету Міністрів України для молодих учених.

Вітаємо з призначенням стипендій!

Студентам ХНМУ призначено стипендії: Дарії Брачкової (III медичний факультет) та Олєсі Плєховій (II медичний факультет) – стипендію Президента України, Олєксандрі Чернякової (I медичний факультет) – стипендію Верховної Ради України.

Студенту I медичного факультету Ярославу Мовчану призначено стипендію Президента України як переможцю III етапу Всеукраїнського конкурсу – захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України у 2016 році.

«СТАНОВЛЕНИЕ МОИХ ЖИЗНЕННЫХ ПРИОРИТЕТОВ»

Для меня разговор с ректором нашего университета Владимиром Лесовым стал открытием, не в научном плане, а скорее в общечеловеческом. Каждый человек имеет планетарный масштаб, но не всегда он исчисляем математически, и в каких единицах его мерить? Личность Владимира Николаевича многогранна, надеюсь, вам это интервью приоткроет грани его таланта.

Отвечая на мой вопрос о планах на будущее, он вспомнил о юбилее Михаила Афанасьевича Булгакова, а также романа «Мастер и Маргарита» и сослался на цитату Воланда: «Позвольте же вас спросить, как же может управлять человек, если он не только лишен возможности составить какой-нибудь план хотя бы на смехотворно короткий срок, ну, лет, скажем, в тысячу, но не может ручаться даже за свой собственный завтрашний день?». Владимир Николаевич отвечает не только за свой завтрашний день, но и за будущее всего коллектива Харьковского национального медицинского университета.

В.З.: Владимир Николаевич, вся Ваша жизнь неразрывно связана с Харьковским национальным медицинским университетом: Вы прошли путь от студента до ректора. Что стало причиной Вашего решения посвятить свою жизнь сфере медицинского образования?

В.Л.: Я ранее уже отмечал, что желание стать врачом возникло еще в школьные годы. Огромной честью для меня стала возможность начать свою трудовую деятельность в медицинском институте, хотя на какой-то период времени моя работа в вузе прерывалась. В тот момент, когда это случилось, мне показалось, что я потерпел фиаско. Однако сегодня с уверенностью могу сказать, что в жизни ничего просто так не происходит. К этому выводу я пришел, основываясь на личном опыте. Окончив институт с красным дипломом и получив направление на научную работу, я остался в клинической ординатуре. Затем пришлось прервать эту деятельность – меня призвали в армию для оказания «интернациональной» помощи в Афганистане.

Сейчас совершенно не сожалею о том, что прошел службу в армии, и по сегодняшний день вспоминаю товарищей-сослуживцев. Оставив на некоторое время работу в институте, я убедился, что за его стенами идет активная жизнь, существуют ее разные направления, которые и составляют общую картину социума. Этот опыт значительно расширил мое мировоззрение, дал мне возможность обрести стойкость, мужество и мудрость. Мне поступило предложение остаться на кадровой службе, но желание заниматься наукой и медициной пересилило все преимущества жизни офицера. Время показало, что мое решение было правильным. Хотя после армии я вернулся на заработную плату клинического ординатора, имея жену и ребенка, и около года пришлось адаптироваться к условиям гражданской жизни. Конечно, меня одолевали сомнения в правильности выбора. Но я очень скоро возобновил занятия в клинической ординатуре, затем аспирантуре, работал старшим лаборантом на кафедре урологии. По окончании аспирантуры защитил кандидатскую диссертацию, трудился уже в должности ассистента кафедры урологии. После слияния кафедр хирургии и урологии заведующим стал Владимир Терентьевич Зайцев, а курсом урологии руководил Владимир Иванович Шаповал.

Интересно вспоминать моменты работы с учителями и руководителями, которые сыграли определяющую роль в становлении моей профессиональной деятельности. Научный и методический подход мне запомнился у Ольги Николаевны Ковалевой, Елены Яковлевны Гречаниной, Валентины Ивановны Гришиной и Владимира Терентьевича Зайцева. Но больше всего я, конечно, контактировал с Владимиром Ивановичем Шаповалом.

Я дело руководителей на две категории. Одни ведут ученика вслепую: говорят, какие темы надо проработать, как их оформить и подать. Этот вид руководителей готовит в научной сфере «исполнителей». Как я неоднократно отмечал, у каждого свое жизненное кредо – путь создателя, исполнителя либо разрушителя. Владимир Иванович сам по себе был создателем, поэтому стремился развивать интеллектуальные способности своих учеников. Получить у него конкретную задачу в готовом виде было невозможно. Владимиру Ивановичу необходимо было предоставить несколько вариантов для обсуждения и поиска научных путей решения тех или иных проблем. Некоторые не выдерживали такого подхода и пере-

ходили на другие кафедры, где спокойно продолжали свою работу в роли исполнителей. Но те, кто оставался у Владимира Ивановича, достаточно быстро осваивали методику, алгоритм научного поиска и сами становились руководителями. Я хочу сказать, что уроки профессора В.И. Шаповала сыграли большую роль в становлении моих жизненных приоритетов.

В.З.: То есть Ваш путь от студента к ректору состоялся благодаря мудрости Ваших учителей и наставников? Ведь не каждый может стать ректором и руководителем?

В.Л.: Первой своего рода школой менеджмента для меня стала молодежная комсомольская организация Харьковского медицинского института, где у меня была руководящая должность. По прошествии некоторого времени Анатолий Яковлевич Цыганенко и Владимир Иванович Шаповал направили меня в докторантуру в Киевский институт урологии к одному из ведущих ученых Александру Федоровичу Возианову. А это три года докторантуры, работа в Киеве и свои особенности столичной жизни.

После возвращения в институт на кафедру урологии по предложению Владимира Ивановича и Анатолия Яковлевича я подал документы на заведование кафедрой. На этапе прохождения конкурсной комиссии Владимир Иванович пришел на заседание и сказал, что его ученик должен возглавить кафедру. Тогда я вспомнил слова, которые он произнес во время защиты моей кандидатской (защитный совет возглавляла Любовь Трофимовна Малая): «Обратите внимание, это – мой вероятный преемник, а возможно и больше». Тогда еще ничего не предвещало моего успеха. В течение пяти лет у нас был профессиональный тандем: я заведовал кафедрой, Владимир Иванович возглавлял Урологический центр. Через 5 лет он написал письмо Министру здравоохранения и руководителю области о том, что хочет передать бразды правления Центром мне, мотивировав это тем, что еще при жизни хочет знать, кто продолжит его дело.

Мне пришлось уйти из института и перейти в Областную больницу (на тот момент Центр был ее структурным подразделением). Работал в должности директора Областного урологического центра – заместителя главного врача Областной больницы. Затем руководитель Харьковской облгосадминистрации Евгений Петрович Кушнарев поставил перед Центром задачи развития службы литотрипсии (камнедробления), было закуплено соответствующее оборудование. Центр был выделен в самостоятельное лечебное учреждение, а я стал директором – главным врачом Харьковско-го областного центра урологии и нефрологии, которому в 2003

году постановлением Кабинета Министров Украины было присвоено имя его основателя – Владимира Ивановича Шаповала. Мы впервые в Харьковской области наладили службу эндоурологии, замкнули полностью весь цикл с оперативным лечением рака предстательной железы. В то время это был прорыв для нашего региона. С приходом в областную администрацию Арсена Борисовича Авакова была поставлена задача наладить заместительную терапию при почечной недостаточности. Мы это сделали: исчезла очередь на так называемую «искусственную почку» – гемодиализ. Затем внедрили еще одну форму – перитонеальный диализ – и возродили трансплантацию почки. Весь мир знает, что в 1933 году первая в мире успешная пересадка почки была произведена в Харькове Юрием Юрьевичем Воронным. Мы эти три методики, которые друг друга дополняют и заменяют, применили и получили очередной прорыв.

В это же время мне предложили принять участие в конкурсе на замещение должности ректора Харьковского государственного медицинского университета. На эту тему мы неоднократно общались с Анатолием Яковлевичем Цыганенко. Следует отметить, что Анатолий Яковлевич давно рассматривал мою кандидатуру как одну из возможных: несколько лет я был уволен в резервном списке кандидатов на должность ректора. Врезался в память разговор с Анатолием Яковлевичем, когда мне была предложена должность начальника управления здравоохранения города, а потом и области. Я пришел к нему за советом, который помню до сих пор: «Не стоит идти в администрацию, набирайтесь опыта в Центре и оставайтесь в резерве – у Вас другие задачи».

Многие успешные люди считают, что сами добились в жизни результата, и в этом, безусловно, есть доля истины. Но для того, чтобы поверить в свои силы и идти вперед несмотря ни на что, рядом должен быть мудрый наставник, без которого, какими бы ты личностными качествами не обладал, ничего в жизни не добьешься. Прежде всего, тебя должны заметить и оказать поддержку.

Сейчас, когда я уже сам стал учителем, часто обращаю свои мысли к «Тайной вечере», где заложен глубокий смысл: ученик может предать своего учителя, а учитель ученика – никогда. В этом и есть философия отношений учитель-ученик.

В.З.: Если сейчас оглянуться назад и вспомнить начало работы в должности ректора, с какими сложностями Вы столкнулись?

В.Л.: На тот момент, когда я стал ректором, наша альма матер существовала уже 200 лет. Коллектив вуза и научная медицинская школа имели свои традиции и устои. В первую очередь, нужно было разобраться в ситуации и продумать направления дальнейшего развития нашего высшего учебного заведения. Необходимо было реформативировать команду, чтобы сохранить преемственность, наработать административно-хозяйственные навыки: это прежде всего финансы, экономика, создание спецфонда и т. д. Наша команда прогнозировала дальнейшее развитие и функционирование вуза. В те годы (2005–2007) в стране намечался демографический кризис: резко уменьшилось количество выпускников, соответственно и студентов, как следствие – эти события крайне негативно отразились на деятельности всех отечественных вузов и нашего университета в том числе. Мозговой штурм и компьютерное моделирование ситуации помогли успешно преодолеть трудности без сокращения штата коллектива вуза. Мы поняли, что у нас есть хорошая перспектива: с 1951 года в университете нашими предшественниками наработан колоссальный опыт обучения иностранных студентов. Мы решили пойти по этому пути. На тот момент у нас была лицензия на 150 студентов, сейчас – на 760. Все это происходило не одномоментно, а благодаря большому труду административной команды, который, возможно, не заметен людям, занятым педагогической деятельностью. Это трудности и ответственность, которые лежат на руководителе учреждения.

Эта же стратегия спасла нас и от экономического кризиса, которого мы не ждали и не прогнозировали. Наш вуз – один из немногих, который никогда не сокращал надбавок, регулярно выплачивает премии и материальную помощь, содержит собственную котельную и оплачивает коммунальные услуги.

Следующее направление, которое успешно развивается и на данный момент – это превращение нашей альма матер в отраслевой профильный университет с максимально широкими возможностями. За это время мы получили статус Национального, взяли на баланс Медицинский колледж, Научно-исследовательский институт гигиены труда и профессиональных заболеваний, оснастили Университетский стоматологический центр. Огромный шаг вперед – это создание Университетской клиники на базе 12-й медицинской завода им. Т.Г. Шевченко. Значительную роль в принятии решения о переходе от самостоятельности к нашей структурной единице сыграл Юрий Константинович Резуненко (на тот момент главврач). Он поддержал это решение и сохранил коллектив медицинского учреждения. По такому же принципу мы взяли на баланс Центр сердечно-сосудистой хирургии. Параллельно работали над созданием Университетской клиники с терапевтическим, неврологическим, хирургическим и эндохирургическим направлениями. На сегодняшний день в клинике внедрены новые технологии, оборудована прекрасная операционная. После объединения директором Университетской клиники стал Владимир Ильич Савенков. Клиника развивается и, что важно, интегрируется в международные проекты, устанавливает новые связи, многие сотрудники прошли стажировку в Европе. Самое главное, что наше структурное подразделение начинает работать как полноценная Университетская клиника, и это опять же прорыв. Ведь мы сегодня имеем 200 коек, собственный стационар, где проводится лечебная и научная работа.

Университетская клиника заняла еще одну нишу – это спортивная реабилитация, что очень заинтересовало Министерство молодежи и спорта Украины. В Центре побывали заместитель министра, который курирует эту проблему, представители различных спортивных федераций. Мы только начинаем развивать это направление, а уже оказали реабилитационную помощь ряду выдающихся спортсменов, олимпийцам и чемпионам мира.

В университете создан Научно-практический центр доклинических и клинических исследований, что позволяет развивать кли-

нические испытания, которые приобретают вес в научном мире. Центр возглавила Наталья Ивановна Макеева, которая стажировалась в Великобритании.

На сегодняшний день основной задачей медицинского университета является повышение качества образования, а это в свою очередь позволяет расширить спектр специальностей, по которым ведется подготовка студентов в нашем учебном заведении. Помимо основных медицинских специальностей, мы готовим социальных работников, педагогов высшей школы, медсестер, менеджеров и других специалистов, которые затребованы современной медициной на данный момент.

В.З.: Что нового в себе Вы открыли за время ректорства?

В.Л. Понял, что нужно обладать еще большим терпением. Мне присущи определенные характерологические особенности, а у каждого человека они свои. Я долго наблюдаю за поведением человека или развитием ситуации, и лишь потом принимаю решение. Иногда принятое мною решение может показаться совершенно неожиданным. Многие считают, если руководитель отругал и накричал, то понятно, чем он не доволен. Однако, если он ведет себя спокойно и не высказывает недовольства, а потом принимает решение не в пользу сотрудника – такое поведение начальника иногда удивляет. Для меня повысить голос на взрослого состоявшегося человека неприемлемо. Можно лишь указать направление, в котором ему необходимо двигаться. Если же движения не происходит, то зачем эмоции – ведь это оскорбительно. Поэтому моя тактика – терпение, наблюдение, время и только потом принятие решения. Я убедился в том, что скоропалительных решений принимать не стоит. Хотя иногда бывают моменты, что отсроченное решение не приносит пользы. Но опыт показывает, что человеку нужно дать возможность полностью реализоваться и прийти к оценке своих возможностей и принятию своего осознанного решения.

В.З.: Ваш рабочий день вмещает гораздо больше, чем 24 часа, где Вы находите время для отдыха?

В.Л.: В своем довольно плотном графике работы я всегда нахожу время для отдыха. Моя семья любит искусство, поэтому мы посещаем выставки, презентации, концерты, филармонию. Я благодарен судьбе за то, что участвуя в международных форумах и выезжая в зарубежные командировки, смог познакомиться с шедеврами мировой живописи в художественных галереях Европы и Америки, побывать на спектаклях всемирно известных оперных театров. Такое увлечение уравнивает душевное и физическое состояние, открывает другой мир и дает заряд энергии.

Часто посещаю творческие мастерские и лично знаком с известными харьковскими художниками и скульпторами, с удовольствием провожу время в обществе харьковских экспертов и ценителей живописи.

В.З.: Такие виды отдыха, как рыбалка или охота, Вас не увлекают?

В.Л.: Рыбалка меня привлекает – люблю такой тихий отдых, но пока не могу выделить на него достаточно времени. Охоту я пробовал, меня в ней привлекают прогулки на природе. Когда человек просто бродит по лесам и полям, то он вызывает недоумение, а если с ружьем – вроде как при деле. При этом я горжусь, что ни в одно животное не выстрелил. Именно этот факт вносит диссонанс в охотничий коллектив, поэтому мои несколько проб стать охотником провалились. На охоте у каждого своя роль и свое место, и коллективу не очень нравится, когда кому-то говорят «Стреляй!», а он отвечает «Смотри, как красиво летит!».

В.З.: Ваши родные привыкли к Вашему графику работы?

В.Л.: Конечно, рабочий график у меня достаточно напряженный. Три раза в неделю в 7:30 я начинаю прием пациентов в клинике. Этот прием бесплатный, каждый может записаться и получить мою консультацию безо всякой протекции.

В.З.: И когда заканчивается Ваш рабочий день?

В.Л.: Когда как, обычно он заканчивается в этом кабинете. Каждый раз я надеюсь, что в 17.00 или 18.00 я закончу свой рабочий день, но завершаю его, как правило, гораздо позже.

В.З.: Юбилей – это не только своеобразный итог достижений, но и отсчет нового витка в развитии. Каковы Ваши планы на будущее?

В.Л.: Я просто отвечу известной поговоркой, что планы есть, но не хочу смешить Бога.

Виктория Захаревич

С размышлениями Владимира Лесового об истории Слобожанщины, развитии медицины, религии вы можете познакомиться в следующем номере газеты.

ЭТО ИНТЕРЕСНО

В 2016 году со времени первой публикации романа Михаила Афанасьевича Булгакова «Мастер и Маргарита» в журнале «Москва» исполнилось ровно полвека.

Нельзя пропустить и большой юбилей самого Михаила Афанасьевича Булгакова – 15 мая исполнилось 125 лет со дня рождения талантливого писателя, подарившего миру такие прекрасные произведения.

КРУГЛИЙ СТІЛ

ОБМІН ДОСВІДОМ З НІМЕЦЬКИМИ КОЛЕГАМИ

12 жовтня в Харківському національному медичному університеті в рамках «Тижнів Німеччини в Україні 2016» був проведений круглий стіл «Місце та роль медичного університету в системі охорони здоров'я міста».

Під час круглого столу розглядалися питання взаємодії між зацікавленими сторонами – системою управління охороною здоров'я, медичними працівниками, науковою та академічною спільнотами, створення площадки для обміну досвідом у галузі медичного обслуговування населення та медичної освіти з німецькими колегами.

На заході були присутні ректор Харківської медичної академії післядипломної освіти Олександр Хвисюк, президент Українсько-німецької медичної асоціації Андрій Пеньков, проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов, проректори з навчально-наукової роботи Володимир Марковський, Іван Летік, Юрій Резуненко, директор Навчально-наукового інституту ХНМУ Ігор Завгородній, начальник відділу міжнародних зв'язків Анжела Сташак, директор Університетської клініки ХНМУ Володимир Савенков, заступник директора клініки з медичної частини Володимир Коростій, голова Ради молодих учених при МОЗ України Наталія Куфтеріна та представники студентського самоврядування університету.

До заходу долучилися гості з Німеччини – партнери нашого університету: завідувач відділення анестезіології та терапії болю клініки Хавельхьое м. Берлін доктор Міхаель Шенк, директор Інституту болю м. Мюнхен доктор Вольфганг Баурмайстер, завідувач відділення торакальної хірургії Легеневого центру клініки Міттельбаден м. Баден-Баден доктор Херіберт Ортлиб, а також лектор Німецької служби академічних обмінів у Харкові Озлем Гюндогду.

Валерій М'ясоєдов вручив доктору Вольфгангу Баурмайстеру та доктору Херіберту Ортлибу подяки за розвиток співпраці з нашим університетом, а також провів урочисту церемонію присвоєння звання Почесного професора нашого університету доктору Міхаелю Шенку.

За матеріалами відділу міжнародних зв'язків

ДОВІДКА

Вчена рада університету від 22 вересня 2016 р. ухвалила рішення присвоїти доктору Міхаелю Шенку звання Почесного професора ХНМУ за особистий внесок у зміцнення співпраці Харківського національного медичного університету з закордонними практичними, освітніми та науковими медичними закладами.

НАША ШАНА

Вітаємо переможців міського конкурсу!

24 вересня в рамках Тижнів Німеччини в Україні в Харківському національному університеті міського господарства ім. О.М. Бекетова відбувся круглий стіл «Можливості і вплив молоді на життєдіяльність міста».

У ході круглого столу, в якому взяли участь представники 13 вищих навчальних закладів, пройшла презентація проектів учасників конкурсу «Молодь для міста: проблеми та рішення для Харкова».

Перше місце серед учасників конкурсу вибороли представники Харківського національного медичного університету, члени Студентського наукового товариства Олександр Олефір і Христина Потіхенська із соціально-

освітнім проектом «Плюшевий лікар» та отримали грант на розвиток проекту.

Почесну нагороду переможцям вручили заступник Харківського міського голови – керуючий справами виконавчого комітету міської ради Тетяна Четцова-Терашвілі та Генеральний консул Федеративної Республіки Німеччина Вольфганг Мессінгер. Він зазначив, що наука допомагає розвитку міста, і побажав конкурсантам удачі в реалізації їхніх проектів.

Вітаємо нових інструкторів із волонтерського загону!

З 28 вересня по 13 жовтня 30 студентів – членів медичного волонтерського загону ХНМУ проходили навчання за 48-годинною програ-

мою II рівня «Початкова професійна підтримка життя» з основами викладання надання першої домедичної допомоги.

Навчання проходило на кафедрах медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії, а також екстреної та невідкладної медичної допомоги, ортопедії та травматології. Після успішного складання іспиту студенти отримали посвідчення щодо підготовки з надання домедичної допомоги та сертифікати інструктора – асистента викладача навчально-тренувальних програм.

Вітаємо з почесною відзнакою!

З нагоди Всеукраїнського дня бібліотек почесною відзнакою Української бібліотечної асоціації «За відданість бібліотечній справі» нагороджено директора Наукової бібліотеки Харківського національного медичного університету Ірину Киричок.

Перлини Міжнародного фестивалю-конкурсу

6–7 жовтня в Одесі відбувся Міжнародний фестиваль-конкурс мистецтв «Чорноморський бриз – 2016», на якому виступили кращі солісти та ансамблі з Молдови, Росії та багатьох міст України.

Учасники Молодіжного центру

Харківського національного медичного університету показали на фестивалі найкращі результати, отримавши нагороду першого ступеня. У категорії «Народний вокал» перемогла студентка II медичного факультету Марія Харитоненко. У категорії «Естрадний вокал»

почесну нагороду виборів вокальних колективів «Панацея» у складі студентки стоматологічного факультету Катерини Малишевої та студенток II медичного факультету Марії Юзюк й Катерини Каштан.

УНІВЕРСИТЕТСЬКА КЛІНІКА

ШКОЛА ЛІКУВАННЯ БОЛЮ В ДІЇ

11 жовтня в Університетській клініці в рамках симпозиуму «RainControl – мистецтво контролювати біль» пройшла третя «Школа лікування болю» за участю німецьких лікарів, відомих у всьому світі експертів з питань лікування хронічного болю. Керівник відділення анестезіології та лікування болю Центру інтегративної та антропософської медицини клініки Хафель-хьое Д-р Міхаель Шенк (м. Берлін) розкрив тему нейропатичного болю й обговорив з учасниками майстер-класу питання мультимодального інтердисциплінарного підходу до хронічного болю.

Д-р Вольфганг Бауермайстер, керівник Інституту болю Д-ра Бауермайстера (м. Мюнхен), акцентував увагу присутніх на розборі практичних випадків з точки зору доказової діагностики міо-фасціальної системи. На прикладі пацієнтів він продемонстрував вплив таких методів, як ультразвукова еластографія і ударно-хвильова терапія.

Обидва майстер-класи дозволили лікарям отримати практичні навички лікування хронічного болю різної етіології.

КОМАНДА З АКТИВНОЮ ЖИТТЄВОЮ ПОЗИЦІЄЮ

У Міністерстві молоді та спорту України відбулася нарада під головуванням заступника міністра Ігоря Гоцула і директора Університетської клініки ХНМУ Володимира Савенкова з питань розвитку співробітництва між Українським центром реабілітації спортсменів (УЦРС) і спортивними федераціями України. У нараді взяли участь співробітники Міністерства, фахівці Університетської клініки, головні тренери та лікарі федерацій.

Під час наради співробітники Університетської клініки – керівник УЦРС Олег Касатка, завідувач відділення ортопедії і травматології УК ХНМУ Дмитро Петренко, тренер УЦРС Павло Сіренко – презентували мультидисциплінарні можливості в галузі діагностики, профілактики й лікування спортсменів, що пропонують своїм пацієнтам Український центр реабілітації спортсменів і Університетська клініка.

Мультидисциплінарний підхід передбачає повний комплекс досліджень, консультації та взаємодію фахівців різних напрямків у лікуванні одного пацієнта, що сприяє прискоренню процесу його одужання.

Заступник Міністра Ігор Гоцул висловив упевненість у тому, що саме такий підхід до організації роботи в УЦРС допомагає знайти правильні рішення проблем, які існують сьогодні в спорті. Він зазначив, що фахівці УЦРС є яскравим зразком команди з активною життєвою позицією.

Матеріал підготувала **Олена Лобач**

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ВСТАНОВЛЕННЯ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН

6 жовтня у відділі міжнародних зв'язків університету відбулася зустріч з делегаціями Литовського університету медичних наук (м. Каунас, Литовська Республіка) у складі доцента кафедри щелепно-лицевої хірургії Гінтараса Янужиса, резидента кафедри щелепно-лицевої хірургії Донатаса Номейка, студента стоматологічного факультету Повіласа Кулешиуса та Олександра Постолакі, доцента кафедри ортопедичної стоматології ім. Іларіона Постолакі Державного університету медицини та фармації ім. Нікалає Тестеміцану (м. Кишинів, Республіка Молдова).

Іноземних гостей, яких супроводжував асистент кафедри терапевтичної стоматології Едуард Доля, запросили до відділу між-

народних зв'язків з метою встановлення партнерських відносин між нашими закладами.

Начальник відділу Анжела Стацак запропонувала гостям презентацію, з якої вони дізналися про історію нашого навчального закладу, його структуру, основні напрями діяльності університету.

Гості поділилися враженнями від нашого міста та університету, розповіли про традиції, які є спільними для системи вищої медичної освіти трьох наших країн. Особлива увага приділялася обговоренню пріоритетних напрямів співробітництва в майбутньому, серед яких – проведення круглих столів, обмін студентами та викладачами, розробка спільних наукових та освітніх проєктів. Розглядалися можливості співпраці між трьома закладами, зокрема, створення консорціуму університетів для участі в програмі Еразмус+ тощо.

Попередньо з литовською та молдавською сторонами були узгоджені положення та умови договорів про співпрацю, а під час візиту доктор Олександр Постолакі привіз до нашого університету документ, підписаний ректором Державного університету медицини та фармації ім. Нікалає Тестеміцану професором Іоном Абабія. Почесний гість урочисто передав його та лист ректора начальнику відділу Анжелі Стацак.

У свою чергу, Анжела Стацак вручила доктору Гінтарасу Янужису договір про співпрацю між Литовським університетом медичних наук і Харківським національним медичним університетом, підписаний ректором нашого навчального закладу Володимиром Лісовим.

Наприкінці зустрічі її учасники висловили впевненість у тому, що партнерські взаємовідносини будуть плідно розвиватися у майбутньому.

За матеріалами відділу міжнародних зв'язків

ЕТИЧЕСКИЕ ВОПРОСЫ МЕДИЦИНЫ

27–30 сентября на базе Национальной академии наук Украины при поддержке Национальной академии медицинских наук Украины проходил VI Национальный конгресс по биоэтике. В Конгрессе приняли участие более 200 представителей Украины, стран СНГ, Центральной и Западной Европы, США.

Современная биоэтика призвана решать этические вопросы медицины, науки и связанных с ними технологий с учетом социальных, правовых и экологических аспектов, свидетельством чего является круг вопросов, рассмотренных в рамках Конгресса.

Сотрудники Харьковского национального медицинского университета приняли активное участие в работе Конгресса. Председатель комиссии по этике и биоэтике (ЭК) ХНМУ профессор Татьяна Оспанова выступила с докладом, в котором поделилась опытом работы, предложениями по ее оптимизации. Создание этических комитетов — достижение общественной мысли последнего времени. ЭК ХНМУ проводит экспертизу всех проектов до начала их выполнения, по окончании, а также по завершении каждого этапа исследований либо в случае изменения условий, задач или каких-либо других критериев выполнения проекта.

ЭК стремится обеспечить моральность проведения любого исследования, преследуя цель не только защитить права обследуемых и/или лабораторных животных, но также исследователей, работающих над выполнением проекта. Профессор Ольга Ковалева в своем выступлении представила опыт преподавания биоэтики студентам, создания учебников и пособий по этой тематике, изложила концепцию выявления, прогнозирования и предупреждения биологических и медицинских рисков в процессе научной деятельности. Наталья Куфтерина свое выступление посвятила биоэтическим аспектам научных исследований медицинского профиля.

На заключительной пленарной сессии обсудили результаты и рекомендации всех рабочих групп. Была принята резолюция Конгресса, которая констатировала, что современное общество нуждается в обсуждении этических проблем современности, изменении ряда законов и законодательных актов, касающихся, в частности, охраны здоровья, трансплантологии и др. Показана необходимость подготовки специалистов в сфере биоэтики и биомедицинской этики.

Таким образом, работа Конгресса внесла вклад в дальнейшее усовершенствование законодательства Украины в области биоэтики, оптимизацию проведения научных исследований в области естественных наук с соблюдением этических норм и правил, повышение качества преподавания биоэтики в высших учебных заведениях, защиту прав и достоинства человека при внедрении современных достижений биологии и медицины.

Татьяна Оспанова, Ольга Ковалева

ПАТОФІЗІОЛОГІЯ І ФАРМАЦІЯ: ШЛЯХИ ІНТЕГРАЦІЇ

З 5 по 8 жовтня відбувався VII Національний конгрес патологістів України з міжнародною участю «Патофізіологія і фармація: шляхи інтеграції», присвячений пам'яті академіка НАНУ О.О. Мойбенка.

Конгрес був проведений на базі Національного фармацевтичного університету та Харківського національного медичного університету. Наукова програма Конгресу була присвячена сучасним проблемам патофізіології з поглибленим розглядом таких питань, як молекулярно-генетичні механізми розвитку й протекції захворювань, патофізіологія серцево-судинної системи та крові, гемотрансфузіологія, патофізіологія нервової системи, екстремальних станів і стресу, патофізіологія дихання, гіпоксія, патофізіологія ендокринної та репродуктивної систем, клінічна патофізіологія травної та сечовидільної системи, імунопатологія, фундаментальні й прикладні аспекти запалення, патофізіологічні та актуальні проблеми фармакології, фармакогеноміки й фармакогенетики та ін.

З привітальним словом виступили директор Інституту біохімії ім. О.В. Палладіна НАН України, Перший Надзвичайний і Повноважний Посол України у Великобританії Сергій Комісаренко, в.о. президента наукового товариства патофізіологів України Олександр Резніков, в.о. начальника Управління охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації Галина Сіроштан, ректор Національного фармацевтичного університету Валентин Черних та проректор з наукової роботи Харківського національного медичного університету Валерій М'ясоєдов.

У рамках Конгресу було представлено звіт Правління Наукового товариства патофізіологів України, а також відбулися вибори нового складу Правління, ревізійної комісії, президента НТПУ та керівних органів товариства.

Під час Конгресу було проведено круглий стіл завідувачів кафедр патофізіології ВНЗ України «Роль і місце патофізіології у системі медичної та фармацевтичної освіти», на якому були розглянуті питання реорганізації вищої фармацевтичної та медичної освіти, роль патофізіології в підготовці провізора та лікаря.

Інна Нечитайло,

провідний редактор з інформаційного дизайну

ВРЕМЯ, КОГДА ПРЕПОДАВАТЕЛЬ БЫЛ СТУДЕНТОМ

«СКЕЛЕТЫ» В ШКАФУ СТУДЕНЧЕСКОЙ ЖИЗНИ ПРЕПОДАВАТЕЛЕЙ

Еще со школьной скамьи мы прекрасно усвоили, что учительница – наша вторая мама. И как бы банально это ни звучало из уст 18-летней студентки медицинского университета, но это неизменная во времени истина. Поступив в университет, мы снова оказались под крылом преподавателей: опытных и строгих, порой таких непрístupных и серьезных. Нам часто кажется, что они совсем нас не понимают, безжалостно отпращивают на отработки по субботам и не дают поспать на лекции после того, как ты лег в 4 утра, ибо учил физиологию или биохимию. На самом деле они совсем не такие строгие, какими кажутся на парах. Пообщавшись с некоторыми преподавателями и узнав об их студенческих годах, я поняла, что они ничуть не отличаются от нас. Их жизнь так же была наполнена бессонными ночами, «зубрежкой», попытками списать экзамены и незабываемыми ситуациями с одноклассниками. У каждого из них есть свои «скелеты» в шкафу.

«Окончила я Измаильский государственный педагогический институт, факультет иностранных языков. Свой первый курс института помню очень хорошо. Нас, первокурсников, ожидал ряд нововведений. Например, первым иностранным языком, который изучали на факультете, был немецкий. Мне повезло, я окончила школу с углубленным изучением немецкого языка и имела определенную базу знаний. Да и с одноклассниками трудностей у меня не возникло, потому что большинство из них были моими бывшими одноклассниками. Поэтому не могу сказать, что первый курс для меня был сложным, он скорее был интересным и насыщенным. Огромным плюсом в обучении стало то, что некоторые занятия у нас вели немецкие преподаватели – добрые и отзывчивые, такие их качества удивляли нас бесконечно. Мы могли шутить, разговаривать на любые темы и чувствовать себя на одном уровне с ними. У немецких специалистов был креативный подход к обучению, который помогал хорошо усваивать материал и приобретать практические навыки, но в то же время такая форма занятий нас немного расслабляла.

Мы также стали первопроходцами по программе обмена опытом. Прекрасно помню свой восторг и в то же время растерянность, когда я ступила на перрон немецкого городка Лейпциг. Эта поездка навсегда останется в моей памяти. Увидеть Германию своими глазами и познакомиться со всеми ее традициями стало для меня настоящим культурным шоком.

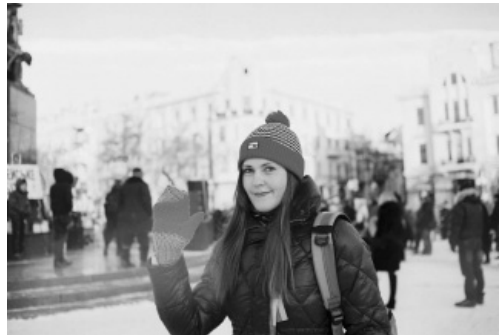
Особая тема – экзамены. Как и все студенты, мы готовили шпаргалки, а мне мама даже специально сшила фартук с кармашками, куда можно было положить подсказки. Написание «шпор» помогло усвоить материал на нужном уровне, и они мне даже не понадобились. Студенческие годы прошли быстро, а после выпускного вечера жизнь разбросала нас по разным сторонам».

Елена Григорьевна Гусак

«Закінчила я кафедру класичної філології та зарубіжної літератури ХНУ ім. В.Н.Каразіна. Одразу після закінчення університету мені запропонували роботу викладача латини в ХНМУ. На канікулах я працювала вихователем, піонервожатою, контент-менеджером, на старших курсах, паралельно навчання, викладала латину в 6-й гімназії. Протягом I курсу вражень було

багато, адже після сільської школи з дуже низьким рівнем знань вчителів я вступила до одного з найпрестижніших вишів України й вчила з нуля давньогрецьку та латинську мови, античну культуру й філософію, основи філології та лінгвістики – це не було просто, проте я закохалася в грецькі літери й навчалася з великим натхненням. Інтернет з'явився в кінці другого курсу й тільки вечорами вдома – гугл на парах не рятував, тож доводилося все вчити досконало та сподіватися лише на власні сили.

Відносини з одноклассниками, як з усіма людьми, склалися по-різному. Моя група нараховувала 12 чоловік (до V курсу дійшло 7). Ми були снобами, товаришували «за рівнем інтелекту» й активно знущалися з тих, хто, на нашу думку, мав нижчі розумові здібності чи рівень підготовки. Зараз, звісно ж, розумію, що це не було гідним заняттям. Деякі статусні викладачі зовсім не враховували, що ми перший курс і половини їх термінів просто не розуміємо, і тому було важко. Дехто вважав, що весь вільний час ми маємо проводити, приділяючи увагу їхньому предмету. Вразив випадок, коли під час літньої сесії викладач латини приніс вдвічі більше питань на іспит, ніж було заявлено спереду. У результаті з групи оцінку «3» отримало лише три студенти, інші з дуже великими зусиллями перескладали дану дисципліну. Проте ми не розгубилися, а звернулися на кафедру й в деканат, розповіли про ці проблеми, а потім із жахом чекали на II курс, боючись, що викладач може «мститися». На II курсі нам його змінили – це була маленька перемога, після якої ми зрозуміли, що можемо все.

Були й каверзні ситуації з друзями з групи. Цих історій маса, адже ми всі дуже різні. Проте разом святкували дні народження, дні студента, кінець сесії, ходили в походи до Криму й Карпат, їздили гуляти містами України, проходили практику та ін. Як і всі студенти, ми готувалися до екзаменів сумлінно, але не забували про старих та добрих помічників. «Шпори» писали дрібним почерком «гармошкою». Іноді, коли було по триста питань, ділили їх на всіх. Нас часто питали усно – там вже доводилось викручуватися. Для мене ніколи не було проблемою «заговорити» когось. Цікаві предмети я вчила, нецікавими зазвичай були деякі загальні предмети з формою контролю у вигляді заліків, оцінка за них ні на що не впливала, а на трійку я завжди знаходила, що сказати. У нас можна було навіть не ходити на деякі пари, якщо ти був впевнений, що зможеш скласти іспит чи залік. При цьому про вимагання грошей чи будь-яких інших хабарів не було й мови.

Роки навчання були насиченими, а як відомо, все гарне закінчується швидко. На випускному ми були в мантиях і сорбонках, які тоді мали лише каразинці. Як завжди були офіційні урочистості в оперному театрі. Потім з одноклассниками пішли святкувати до ресторану – із семи прийшло тільки четверо. Зараз з деякими одноклассниками й досі підтримуємо теплі стосунки, адже багато хто мешкає в інших містах/країнах, бачимося рідко, тому едає тільки фейсбук. Студентське життя, звичайно, ніколи не щезне з моєї пам'яті, але повертатися в цей час не хочу. Я люблю своє життя нині, насолоджуюся гармонією, самостійністю й незалежністю, у тому числі фінансовою, якої у 17–20 років неможливо уявити. Радію тому, що тепер маю досвід, вмю правильно планувати час. Проте атмосфера університету завжди зі мною, адже я працюю зі студентами, окрім того, постійно займаюся мовами та театром. Там я сама в ролі студентки, але самостійно вибираю собі викладачів, групу, колектив і не мушу відвідувати заняття людей нецікавих чи непрофесійних».

Діна Вікторівна Дюрба

«Мої перші дні в університеті за-помнилися тем, що ми все попали в новий незнакомий мир, где все отличалось от обычной школьной жизни. Первой была общая лекция на День знаний, после которой мы, собственно, собрались и познакомились с группой. Многие не знали, куда идти – где находится кафедра анатомии или иностранных языков. Но нашлись ребята, которые раньше работали в институте – они и водили нас по кафедрам. Сразу с первых дней мы почувствовали шквал нагрузки по предметам, и уже начали посещать мысли «а правильно ли я выбрал институт?», «смогу ли я учиться?». Но постепенно все освоились, сдружились, даже завтраки в анатомическом музее стали привычным делом. Пару раз даже одели статуи в музее в свою одежду, чем вызвали недоумение преподавателя.

Буквально с первой недели наша группа сдружилась с параллельной. Мы вместе выезжали на природу, опазды-

вали на занятия, организовывали досуг. Хочется отметить, что сегодняшние студенты не сильно отличаются от нашего поколения – возможно, мы были дружнее, у нас были немного иные заботы (так как мы жили в другое время), у нас не было электронных шпаргалок, планшетов и мобильных телефонов. Общаться студенты нашего курса не перестали и сейчас – староста группы каждого из нас регулярно поздравляет с днем рождения, иногда мы встречаемся на уикенд, иногда просто собираемся небольшим кругом, а иногда обращаемся друг к другу по вопросам консультаций пациентов. Сегодняшним студентам хочется пожелать настойчиво идти к намеченной цели, не бояться трудностей, быть сплоченными и пусть всем сопутствует удача!»

Владимир Александрович Федоров

Вот такой оказалась бурная студенческая жизнь наших преподавателей. Как выяснилось, у каждого человека действительно есть свои «скелеты» в шкафу. Педагоги ХНМУ не стали исключением. И если когда-нибудь на паре вам скажут, что вы ведете себя, как дети, вы также с легкостью сможете припомнить парочку веселых историй их юности.

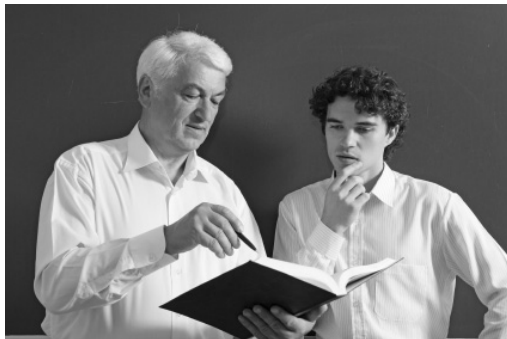
Материал подготовила студентка

Екатерина Таранец

(I медицинский факультет)

ЗІ СВЯТОМ!

МІСІЯ НАСТАВНИКА

Усі ми маємо потребу в наставникові – людині, яка вкаже вірний шлях, поділиться з нами знаннями та досвідом. Безумовно, деякою мірою кожен із нас може бути в його ролі для своїх друзів та знайомих, проте місія саме вчителя – виконувати це якісно.

Справжній педагог може одночасно й дати конкретні знання з певного навчального предмета, й виховати кожного з нас як особистість. Вчитель уміє заворожувати своєю мовою, переконувати всіма своїми діями, захоплювати, підкоряти своїй меті слухачів. Учитель – це Майстер. Майстер слова, звуку, емоцій і настроїв. Майстер створення – констатації знань. Він живе своїм предметом, щодня вдосконалюється та прагне передати якомога більше знань.

Вважаю, що представники цієї такої ж благородної професії, як і лікар, заслуговують на величезну пошану та захоплення! І саме в День учителя, який вперше було неофіційно відсвятковано у 1947 році в невеличкій школі міста Сан-Паулу в Бразилії, хочеться привітати вас, викладачі нашого університету, та подякувати за ваш високий професіоналізм, терпіння, нескінченне бажання якісно навчити нас та виховати справжніх лікарів! Нехай у цей день ви ще раз відчуєте любов та шану від усіх учнів, яким ви передали свій неоціненний досвід, у кого вклали частинку своєї душі!

Ірина Нечипорук, I медичний факультет

ВИКЛАДАЧ ОЧИМА СТУДЕНТІВ

БУТИ ПЕДАГОГОМ – БЛАГОРОДНА ПРАЦЯ

Усім відомо, що бути педагогом – велика праця, адже протягом усього життя він постійно вдосконалює і примножує свої знання, передає їх студентам і певною мірою несе відповідальність за їх подальшу долю і рівень професіоналізму.

Це покликання вимагає від людини всіх її сил, терпіння та чуйності без залишку. Існує твердження, що гарний викладач та кілька розумних книг здатні зцілити незнання. Зі впевненістю за-

являю, що наші наставники можуть навчити чомусь новому навіть генія. Кожен педагог нашого університету, без сумнівів, заслуговує найвищої особистої хвали та поваги! І в цей день усі студенти особливо згадують і поспішають привітати своїх улюблених викладачів.

Мені, у свою чергу, хотілося б висловити щирі слова привітання і вдячності моему вчителю професору кафедри патологічної анатомії Віталію Віталійовичу Гаргіню! Завжди згадую з теплою в серці й посмішкою на устах пари, проведені Вами, а також спілкування зі студентами на хвилі позитиву й добра. Звичайно, не можна залишити поза увагою Ваші професійні й особисті якості, які, без сумнівів, дозволяють назвати Вас Вчителем з великої літери!

Віталію Віталійовичу, дякую за чудові заняття і терпіння, за безцінні уроки життя, час, витрачений на нас, і блискучий гумор! Ваше розуміння, подача навчального матеріалу й ставлення до студентів робили відвідування пар із патоанатомії для всієї групи суцільним задоволенням!

Дуже хочеться побажати Вам, незважаючи на вже досягнуті професійні висоти, ще багато наукових і творчих досягнень, цікавих ідей та можливостей для їх здійснення, щирих друзів і колег, сімейного щастя! Здоров'я Вам та Вашій родині!

І від усієї душі вітаю всіх наших талановитих та мудрих наставників! Дякую за відданість професії і бажаю успіхів, здоров'я, натхнення й оптимізму!

Ірина Кисіль, II медичний факультет

ПРЕДАННОСТЬ ИЗБРАННОМУ ДЕЛУ

В журнале «Врачебное дело» за 1944 г. было помещено сообщение о том, что 29 сентября в Москве скончался известный всему Союзу ученый, врач и педагог, заслуженный деятель науки Е.М. Гофунг. Мы привели эту выдержку для того, чтобы обратить внимание читателей на часть фразы – «известный всему Союзу», и это действительно так, ибо вся история создания и становления стоматологии как науки с конца XIX и почти всей первой половины XX века в нашей стране была связана с именем Е.М. Гофунга.

Ефим Михайлович Гофунг родился в мае 1876 г. в г. Константинограде Полтавской области. Отец его был учителем, с детства тянулся к знаниям и сын. Поэтому ничего удивительного не было в том, что среднее образование он получил, закончив Полтавскую классическую гимназию экстерном. В 1899 г. Гофунг – уже выпускник Варшавской зубоврачебной школы, по окончании которой он начал работать в Полтаве, где организовал при амбулатории Красного Креста бесплатный прием по зубным болезням и вел его в течение 4 лет. Его педагогическая деятельность началась в 1904 г., когда он стал руководителем клинических занятий в Екатеринославской зубоврачебной школе. Понимая, что не вполне готов к успешной преподавательской работе, Е.М. Гофунг уезжает в Берлин для стажировки в университетской клинике и в известной зубоврачебной поликлинике врача А. Кербитца. В дальнейшем он еще не раз будет работать за границей (1912, 1926 гг.), приобретая новые знания, совершенствуясь в разных направлениях одонтологии.

Осенью 1906 г. Е.М. Гофунг приехал в Харьков, с которым в дальнейшем была связана практически вся его жизнь. Тогда же он становится преподавателем и заведующим клиникой 1-й зубоврачебной школы, где до 1921 г. читал лекции по клиническому и протезному зубопротезированию. Одновременно, с 1911 г. в течение шести лет, он преподавал в Харьковской губернской земской фельдшерской школе. Для совершенствования знаний по бактериологии в 1910 г. он прослушал специальный курс с практическими занятиями на кафедре гигиены медицинского факультета Харьковского университета.

В 1921 г. по поручению Главпрофобра Е.М. Гофунг организовал в составе Харьковского государственного медицинско-

го института одонтологического факультета и со дня его основания до 1929 г. был профессором (1925) и деканом этого факультета. В 1927 г. Е.М. Гофунг защитил диссертацию на соискание степени доктора клинической медицины по теме «Материалы к клиническому диагнозу пульпитов». В протоколе заседания комиссии по присуждению ученых степеней при Укрнауке отмечено, что «претендент – вполне сформировавшийся ученый, который имеет не только ряд самостоятельных изданий, но создал школу учеников, многие из которых являются преподавателями высших учебных заведений и имеют труды, написанные по заданию и под руководством Е.М. Гофунга». По поводу представленных диссертантов работ было признано, что «многие из них представляют ценный вклад в одонтологию, освещающую чрезвычайно важные ее проблемы».

В период с 1920 по 1930 год Е.М. Гофунг был активнейшим руководителем проведения украинской системы подготовки стоматологических кадров. В это время по поручению ряда учреждений он четыре раза организовывал курсы для повышения квалификации врачей. В 30-е годы неоднократно читал курсы лекций в Астрахани, Горьком, Днепропетровске, Артемовске, Сумах, Полтаве, Кременчуге, Тбилиси, Баку. В то время он уже занимал должность заместителя директора учрежденного на базе одонтологического факультета самостоятельного Харьковского медицинского стоматологического института. Им были написаны учебники по стоматологии, переиздававшиеся на протяжении многих десятилетий и ставшие настольными книгами студентов и врачей.

В 1935 г. Е.М. Гофунгу было присвоено звание заслуженного профессора, а в 1941 г. он удостоен звания заслуженного деятеля науки УССР. С началом войны стоматологический институт был эвакуирован в Киргизию, где, несмотря на тяжелую болезнь, Ефим Михайлович продолжал научно-педагогическую работу и готовил к печати новое издание 2-х учебников по терапевтической стоматологии. Е.М. Гофунг вел активную общественную деятельность, будучи членом консультационной комиссии при Лечебно-профилактическом управлении НКЗ, научным консультантом при Институте ОЗДП, главным редактором журнала «Одонтология», редактором журнала «Врачебное дело». Также его избирали председателем и членом президиумов всех съездов стоматологов.

Велика и многогранна врачебная, научно-педагогическая и общественная деятельность Е.М. Гофунга. На протяжении долгих лет он был учителем многих поколений зубных врачей и стоматологов. В этом году медицинская общественность отмечает 140-летие со дня его рождения, воздавая должное его замечательному труду и преданности избранному делу.

Жаннета Перцева,

директор Народного музея истории ХНМУ

ГОФУНГІВСЬКІ ЧИТАННЯ

6–7 жовтня відбулася науково-практична конференція з міжнародною участю «Гофунгівські читання», присвячена 95-річчю кафедри терапевтичної стоматології Харківського національного медичного університету та 140-річчю від дня народження її засновника. Наукова програма конференції висвітлювала сучасні проблеми в галузі стоматології.

З привітальним словом виступили проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов, президент Асоціації стоматологів України Мирон Угрин, головний позаштатний спеціаліст зі стоматології Управління охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації Євген Волосов, головний позаштатний спеціаліст зі стоматології Департаменту охорони здоров'я Харківської міської ради, президент Харківського осередку Асоціації стоматологів України Наталія Удовиченко та ін.

У рамках конференції учасники відвідали Університетський стоматологічний центр, також відбувся семінар-нарада та засідання опорної кафедри терапевтичної стоматології за участю завідувачів профільних кафедр ВНЗ України. У нараді взяли участь завідувач кафедри терапевтичної стоматології ХНМУ Євген Рябоконь, завідувач опорної кафедри стоматології УМСА Тетяна Петрушанко, делегати Литовського університету медичних наук (м. Каунас, Литовська Республіка) та Державного університету медицини та фармації ім. Ніколає Тестеміцану (м. Кишинів, Республіка Молдова) тощо.

Присутні обговорили проблеми підготовки студентів-стоматологів, організації їхньої виробничої практики, навчально-методичне забезпечення навчального процесу, а також обмінялися практичним досвідом з цих питань.

У рамках науково-практичної конференції за ініціативи завідувача кафедри Євгена Рябокона та за підтримки профкому співробітників університету відбулася виставка творчих доробок працівників кафедри, що відкрила художній потенціал її професорсько-викладацького складу. На виставці були представлені твори, виконані у різноманітних техніках. Учасники конференції відзначили приємне враження, яке справила на них художня експозиція.

Олександра Анциферова,
редактор з інформаційного дизайну

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА

ПРИГОРНУТИСЯ ДО РІДНОЇ ЗЕМЛІ...

25 листопада 1956 року... Неділя... Олександр Довженко був на своїй дачі у підмосковному Переделкіно. На завтра були справи на «Мосфільмі», а за тиждень – Париж. Довженко був запрошений до Парижа на вшанування своєї творчості, тому мав вилетіти туди на початку грудня. Після невізних 26 років невідомо, як би він повівся у Парижі, що говорив би.

Увечері серце Олександра Петровича зупинилось.

Довженків племінник Тарас Дудко (лікар за фахом, як і його батьки) не раз зважав на те, що є підстави говорити про заміне (від спецорганів, звісно) убивство. Сам Довженко записав у щоденнику: «Я вмру в Москві, так і не побачивши України! Перед смертю попрошу Сталіна, аби перед тим, як спалити мене в крематорії, з грудей моїх вийняли серце і закопали його в рідну землю, у Києві, десь над Дніпром, на горі». Ще після війни Довженко мав шанс повернутися до Києва, але Олександр Корнійчук і Микола Бажан зробили все, щоб цього не сталося. На цей раз вони перешкодили мертвому пригорнутися до рідної землі.

Поховали генія планетарного масштабу в Москві. Ховали за державний кошт, оскільки грошей на його рахунок в ошадбанку було аж 32 карбованці. Траурна церемонія відбулася у Домі літераторів. Ані Бажан, ані хтось інший із письменників і митців першого ряду з України не приїхали на похорон. Хоч делегація була на чолі з письменником Василем Минком. «Мені однаково, чи буду я жить в Україні, чи ні...» і «Чуеш, брате мій...» співав друг небіжчика Іван Козловський, грав на скрипці Леонід Коган. Минко привіз сніг жита, вузлик української землі та яблука. Уже на цвинтарі Козловський висипав ту землю в могилу, примовляючи: «Земля, по якій твої ноги ходили, нині теплом тебе приймає».

Генієм на кшталт да Вінчі був Олександр Довженко. Красень із сумним обличчям пророка, позбавлений посмішки та щастя Олександр Петрович. Звідки той сум? Думаємо, що з дитинства. З часу, коли він порівнював обличчя батька й Святого Миколая, коли заслуховувався розповідями діда про козаків, про скіфів, про те, як наші пращури смертельно образили царя Дарія. Пам'ятаєте з історії про скіфів момент, коли скіфи вишикувалися напроти війська Дарія? Ось-ось мав розпочатися герць – і раптом – заець, звичайний вульгарний куцохвіст! Наші пращури-

мисливці кинулися за ним. Перси обурились, звинуватили скіфів як боягузів. «У нас немає міст, немає виробленої землі. Ми не боїмося спустошення, але є у нас батьківські могили. Знайдіть їх, і ви дізнаєтеся, станемо ми битися за них чи ні».

У Запоріжжі він побачив, як нащадки скіфів-козаків не боролися, а нищили могили предків. Усвідомив це з 1931 року, коли режисером приїхав на зйомки кінофільму «Іван». Знімальна група зупинилася на вул. Раднаркомівській та алеї Ентузіастів, але Довженко їздив ночувати до свого доброго знайомого інженера, який жив у власній хаті на Вознесенівці біля Московки. Там Олександр Петрович дійсно відпочивав, бо позбувався стеження.

Разом із Миколою Філянським Довженко приходив до молодіжної групи поетів «Струм». Блукав Олександр Петрович старим Запоріжжям-Олександрівськом і дивувався: не знаходив жодної споруди в українському стилі. Чому їх не було? Українцям не дозволяли селитися в місті, а усі цегляні будинки неодмінно проектувалися чужинцями й затверджувалися в Петербурзі. Точно так було й в соціалістичному Новому Запоріжжі: жодного архітектора-українця, а проекти й понині у Харкові.

Довженко спрагло все фільмував, бо на його очах умирала козацька Україна. Від М. Філянського він дізнавався, що буде знищено, що вдалося описати, дослідити, адже Микола був тоді директором музею Дніпробуду. Довженко бачив, як українці за вказівкою Кремля потопили царські скіфські могили, упокорили ревучі пороги.

Побачив Україну в огні війни. Не зміг простити Бажанові, що той не вивіз батьків із Києва (сам Довженко був тоді в Середній Азії), що його іконообразний татко під час війни ходив просити милостиню й замерз «на посту».

І останньою краплею загибелі нації було Каховське море, коли О. Довженко знімав «Поему про море», як упокорені запорожці пустили під болота-водосховища козацькі могили, козацькі церкви...

А хто ми, а що ми без їхніх могил?

Ставище безводне, пташинно-безкриле...

Матеріал підготувала викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки
Оксана Самолисова

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ!

У жовтні свій ювілей святкують: прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Наталія Костянтинівна Аушева**, лікар-стоматолог-терапевт відділення терапевтичної стоматології УСЦ **Ольга Миколаївна Бабаєва**, провідний юрист-консульт юридичного відділу **Лариса Сергіївна Бартко**, ст. диспетчер деканату І медичного факультету **Людмила Михайлівна Воробйова**, асистент кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології **Тамарі Несторівна Габосінія**, доцент кафедри загальної хірургії №2 **Анатолій Гаврилович Гузь**, лаборант кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки **Маліка Аділівна Єрзіна**, асистент кафедри медичної генетики **Олесь Адамівна Єфремова**, асистент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №2 та медсестринства **Наталія Володимирівна Заозерська**, начальник відділу експлуатаційно-технічного відділу **Юрій Євгенович Зуб**, секретар деканату стоматологічного факультету **Вікторія Василівна Кас'ян**, професор кафедри терапевтичної стоматології **Галина Федорівна Катурова**, асистент кафедри хірургії №3 **Сергій Сергійович Кітченко**, доцент кафедри мовної

підготовки іноземних громадян **Олена Володимирівна Ковальчук**, ст. лаборант кафедри акушерства та гінекології №2 **Олена Володимирівна Ковтун**, ст. викладач кафедри мікробіології, вірусології та імунології **Олена Володимирівна Кочнева**, підсобний робітник ідальні **Валентина Іванівна Кравченко**, викладач кафедри латинської мови та медичної термінології **Юлія Федорівна Лебедь**, асистент кафедри хірургії №2 **Дмитро Едуардович Лопатенко**, асистент кафедри епідеміології **Вікторія Іванівна Макарова**, завідувач кафедри нейрохірургії **Володимир Олександрович П'ятикоп**, асистент кафедри педіатрії №2 **Юліанна Сергіївна Прийма**, доцент кафедри стоматології **Наталія Миколаївна Савельєва**, доцент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Олександр Васильович Самсонов**, ст. інспектор відділу кадрів **Олена Василівна Сероух**, сторож господарчого відділу **Володимир Сергійович Смирнов**, кухар ідальні **Галина Олександрівна Шклярська**, а також викладач кафедри мовної підготовки іноземних громадян **Олександра Сергіївна Овчиннікова**, яка відсвяткувала ювілей у серпні.

ВОЛОНТЕРСКОЕ ДВИЖЕНИЕ

ЦЕННОСТНЫЕ АСПЕКТЫ МИРОВОЗЗРЕНИЯ БУДУЩИХ МЕДИКОВ

В основе волонтерского движения заложен принцип бескорыстной адресной помощи одного человека другому. А медицинская волонтерская деятельность – это не просто помощь, обмен опытом или личностное развитие, это социальное мировоззрение.

Команда волонтеров нашего университета оказывает положительную, продовольственную, а главное, психологическую помощь нуждающимся людям. За минувший месяц волонтеры ХНМУ шесть раз выезжали в детские дома и хосписы Харькова.

В течение месяца состав волонтерской команды увеличился вдвое – студенты нашего университета выразили желание стать участниками добровольческой деятельности, основанной на идеях бескорыстного служения гуманным идеалам человечества.

Анна Клименко, председатель сектора гражданского и патриотического воспитания Студенческого совета

ТУР ВИХІДНОГО ДНЯ

НЕЗАБУТНІ КРАЄВИДИ РІДНОГО КРАЮ

15 жовтня активісти Спортивного сектору студентського самоврядування ХНМУ організували туристично-краєзнавчу поїздку до селищ Старий і Верхній Салтів.

Наші студенти чудово провели час, подорожуючи берегами Печенізького водосховища та насолодилися осінньою природою Слобожанщини. У селищі Верхній Салтів вони відвідали історико-археологічний музей, де ознайомилися з його колекціями. Особливу увагу викликала експозиція, присвячена археологічним розкопкам салтово-маяцької культури часів Хозарського каганату (VIII–X ст. н.е.).

Не менш цікавими були виставкові стенди, що розповідають про діяльність партизанських загонів. Останні боролися проти нацистів на території Вовчанського району Харківської області під час Другої світової війни.

Не потрібно вирушати у далекі краї, аби чудово провести свої вихідні, можна отримати насолоду від природи та історії свого рідного краю.

Олена Семенченко, координатор спортивного сектору Студентської ради

РАСШИРЯЕМ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЕ ЗНАНИЯ И ПРАКТИЧЕСКИЕ НАВЫКИ

«Привет, Харьковский национальный медицинский университет! Нас зовут Катя и Влад, и этим летом мы проходили практику в Казахстане».

Это был месяц академической практики после IV курса. Планировалась еще в начале 2016 года вместе с международным отделом ХНМУ согласно договору о сотрудничестве с Западно-Казахстанским медицинским университетом. Настроение накануне отъезда было тревожным в связи с дальней поездкой на целый месяц. И еще более тревожным оно стало во время переезда, учитывая прохождение границ, но все прошло успешно, хотя попутчики в плацкарте не всегда нас радовали.

Зато, как только мы прибыли в пункт назначения – город Актобе, все тревоги исчезли, так как нас встретили студенты и

представители международного отдела. Они очень быстро доставили нас в общежитие, где мы жили целый месяц. После недолгой акклиматизации нас ожидала насыщенная программа ознакомления с достопримечательностями города и структурой университета.

Планы практики казахского университета совпадают с нашей программой. Преподавание и преподнесение материала студентам на кафедрах, оказание помощи в больницах, лечение в стационарах также очень похоже, хотя системы обучения и здравоохранения отличаются от украинской.

Материально-техническое оснащение больниц, в которых мы проходили практику, находится на очень высоком уровне. У нас была возможность присутствовать во время проведения малоинвазивных операций, физической реабилитации, физических процедур лечения, диагностических процедур (эндоскопия, УЗИ, КТ).

Мы получили огромное удовольствие от участия в программе академической мобильности. Огромное спасибо отделам международных связей двух университетов, студентам казахского университета и отдельно Аслану, Хамзе и Айдару за наш досуг в Актобе.

С улыбкой будем вспоминать практику и наши приключения в Казахстане еще очень долго!

Владислав Сырых, Екатерина Порадков
(I медицинский факультет)

ПРЕДУПРЕДИТЬ, СПАСИТИ, ПОМОЧЬ

ПРАВИЛА ПОЖАРНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ В ОТОПИТЕЛЬНЫЙ ПЕРИОД

С наступлением холодной погоды возрастает количество пожаров, особенно в жилых домах. Всем жителям, имеющим и использующим для обогрева помещений печи на твердом топливе, электробытовые приборы, газовые печи стоит задуматься о своей безопасности и взять на вооружение представленную ниже информацию.

Самые распространенные причины пожаров – нарушение правил эксплуатации электрооборудования и электронагревательных приборов и устройств, использование неисправных печей на твердом топливе, несоблюдение правил пользования газовыми приборами. Соблюдение правил пожарной безопасности может вам оградить себя и своих близких от огненной беды, будет способствовать созданию благоприятных и безопасных условий жизни.

Помните! Причины пожаров разные, а виновник один – человек, нарушающий и не выполняющий правила пожарной безопасности. Виновные в нарушении правил пожарной безопасности в зависимости от характера нарушений и их последствий несут ответственность в установленном законом порядке.

Запомните:

- у каждой печи на твердом топливе на деревянном полу должен быть прибит предпочный металлический лист размером 50x70 см;
- противопожарные разделки от печей и дымоходов до сгораемых конструкций должны быть выполнены размерами не менее 38 см, в течение отопительного сезона дымоходы кухонных плит должны очищаться от сажи не реже одного раза в месяц, а отопительные печи – один раз в два месяца;
- не допускать хранения около печей сгораемых предметов и материалов, сушки одежды и обуви;
- запрещается устанавливать столы, стулья, шкафы, кровати и другие предметы на расстоянии менее 0,5 м от печей;
- запрещается топить печи на твердом топливе в ночное вре-

мя, в зданиях с круглосуточным пребыванием людей, а также во время проведения массовых мероприятий, в помещениях с круглосуточным пребыванием людей топка печей должна заканчиваться за два часа до отхода людей ко сну;

- в помещениях с дневным пребыванием людей топка печей должна быть закончена не позже, чем за час до ухода людей;
- категорически запрещается разжигать печи керосином, бензином или другими легковоспламеняющимися и горючими жидкостями, оставлять топящиеся печи без надзора, а также проручать присмотр за ними малолетним детям;
- не допускать использование вентиляционных каналов для отвода продуктов сгорания от печей и газовых приборов.

В последнее время участились случаи возникновения пожаров от бытового газа в жилых домах. Основная причина – утечка газа вследствие нарушения герметичности трубопровода, соединительных узлов или через горелки плит.

Природный и сжиженный газ способны образовывать с воздухом взрывоопасные смеси. Именно поэтому необходимо соблюдать следующие правила:

- категорически запрещается пользоваться огнем для обнаружения утечки газа из газопровода, баллонов и газовых приборов, можно применять только мыльный раствор;
 - нельзя разрешать включать и пользоваться газовыми приборами детям и лицам, не знакомым с устройством этих приборов;
 - если чувствуете запах газа, нужно прекратить пользоваться газовыми приборами и выключить их.
- Во избежание несчастных случаев также запрещается:
- открывать кран на газопроводе перед плитой, не проверив, закрыты ли все краны на распределительном щите плиты;
 - открывать краны плиты, не имея в руке зажженной спички;
 - самостоятельно ремонтировать плиту или газопроводящие трубы.

При обнаружении запаха газа не включайте освещение или другие электроприборы, а немедленно покиньте помещение, попробуйте перекрыть подачу газа и сообщите в дежурную службу газового хозяйства.

Н. М. Волощук, начальник службы ГЗ ХНМУ
В. И. Прохоренко, старший мастер производственного обучения городских курсов ГЗ г. Харькова

СПОРТ

Вітаємо переможців Спартакіади!

4 жовтня в Харківському національному медичному університеті відбулася урочиста церемонія нагородження призерів та переможців Спартакіади між гуртожитками та факультетами, що проводилася за ініціатииви Профспілкової організації студентів, аспірантів і докторантів ХНМУ спільно з кафедрою фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я.

Студенти, які боролися за місця на п'єдесталі в змаганнях з гирьового спорту, армспорту, жиму лежачи, шахів і стали найкращими, були нагороджені дипломами та медалями. Слова привітання та подяки висловив проректор з навчально-педагогічної роботи Іван Летік, голова Профспілкової організації студентів Олександр Шапаренко і голова спортивно-масової комісії Аліна Гранкіна.

За підсумками проведеної Спартакіади перше загальнокомандне місце, кубок і звання найспортивнішого гуртожитку отримав гуртожиток №2, а найспортивнішого факультету – II медичний факультет.

Увічнення пам'яті
жертв тоталітаризму

8 жовтня у Харкові проходив XVII легкоатлетичний крос пам'яті жертв комуністичного тоталітаризму.

Студенти нашого університету приєдналися до увічнення пам'яті жертв тоталітаризму та взяли участь в урочистому покладанні квітів до стіни пам'яті на меморіалі у Центральному парку культури й відпочинку ім. М. Горького.

Спортсмени ХНМУ взяли активну участь у всіх дисциплінах програми легкоатлетичного кросу й достойно поповнили численну команду учасників забігу. За результатами кросу в естафеті 5 x 1 км команда нашого вишу посіла III місце, а в естафеті на 12 км перемогла лікар-інтерн нашого університету Дарина Гнатковська.

Команду з легкоатлетичного кросу підготував старший викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я Олег Білик.

Шлях до успіху

13 жовтня у рамках проведення Дня фізичної культури і спорту та Всеукраїнського олімпійського уроку на кафедрі фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я Харківського національного медичного університету відбувся відкритий олімпійський урок з великого тенісу.

Понад 40 студентів нашого університету взяли участь у майстер-класі, що проводив майстер спорту з великого тенісу Іван Тимофеев. Усі учасники отримали неймовірний заряд бадьорості та чудового настрою. Опановуючи техніку гри, студенти ще раз переконалися, що спорт і здоров'я – це шлях до успіху!

Команда ХНМУ з шахів посіла I місце

18 жовтня у спортивному комплексі «ХТЗ» відбулися змагання Спартакіади Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я серед студентів медичних та фармацевтичних ВНЗ I–IV рівнів акредитації Харківського регіону з шахів.

Команда університету посіла I загальнокомандне місце.

Збірну команду ХНМУ представляли студенти I медичного факультету – Анастасія Черна, Валерій Багатов, II медичного факультету – Деонис Ткемалідзе, III медичного факультету – Рустам Міхрамов, IV медичного факультету Артем Палій.

Підготувала команду старший викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я Наталія Стратій.

«ОСТОРОЖНО, ХАРЬКОВЧАНЕ!»

С «КРАСНЫМ
ДИПЛОМОМ» ОТ КВН!

Асоціація «КВН України» при піддержці Міністерства молодіжи і спорту України виступила в ролі нашого путеводителя, в очередной раз пригласив команду «Осторожно, харьковчане!» на солнечный берег Одессы, а именно на XXIII Всеукраїнський фестиваль команд КВН «Країна Веселого Народу». В нынешнем году он проходил с 21 по 25 сентября 2016 г. в курортном поселке Сергеевка Одесской области на базе КО «Солнечный берег».

Со всей страны съехались для кого-то старые приятели, а для кого-то новые друзья-КВНщики, чтобы в очередной раз доказать, что у нас самая модная, веселая и заводная молодежь.

В этом году в фестивале приняли участие 28 команд КВН из разных регионов Украины. На протяжении трех игровых дней разворачивались нешуточные баталии. Ежедневно жеребьевкой определялись команды-соперники, которые соревновались между собой в разных конкурсах, от приветствия до импровизации.

«Осторожно, харьковчане!» уже вернулась в родную alma mater и вновь не с пустыми руками. Можно сказать, что наша команда получила по итогам фестиваля «красный диплом», завоевав следующие награды: «Кубок КВН Украины 2016» и «Кубок КВН-розминки». Среди новых достижений – диплом за лучшую актерскую работу на фестивале, которую получил студент II курса стоматологического факультета Александр Ткаченко.

Наши призы станут отличным дополнением в копилку университетских наград. Теперь же мы с новыми силами и вдохновением, открытые победы, приступаем к учебе, а также параллельно готовимся к играм КВН ХНМУ в этом сезоне.

Сергей Пономарев, капитан команды

КОЛИ МЕДИЦИНА – СПРАВА ЖИТТЯ

24 вересня в Харкові відбулася Ніч науки, що об'єднала 18 установ-учасників та відкрила свої двері в багатогранний світ науки й досліджень, де були представлені новітні науково-дослідні проекти у сфері сучасних технологій у різних галузях науки.

Харківський національний медичний університет представив яскраву та захоплюючу програму – на гостей очікували екскурсії по музеях історії ХНМУ, кафедр анатомії, мікробіології і пато-

логічної анатомії, консультації кардіологів, невропатологів, хірургів, стоматологів і генетиків, а також концерт за участю вітчизняних та іноземних студентів.

Відкриваючи захід, проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов звернувся до відвідувачів нашого вишу: «Ніч науки відбувається в Харкові вже вчетверте і не випадково, що саме Харків став піонером цього дійства, тому що це місто студентів, учених і великої науки.

Приємно, що ви розпочали ознайомчу екскурсію з Харківського національного медичного університету, який має більш ніж 210-річну історію існування. Наука – частина життя нашого навчального закладу, адже ми розуміємо, що підготувати вдумливого лікаря можна тільки залучаючи студента до науки».

Під час наукового заходу всіх бажаючих навчали реанімаційним заходам, ушиванням ран, виконанням ін'єкцій і лапароскопічним маніпуляціям. Вони оцінювали дієздатність серця при фізичних навантаженнях, виконували хімічні досліди, створювали генеалогічне дерево, визначали забрудненість смартфонів, робили фото у протичумному костюмі. Студенти іноземних факультетів продемонстрували нетрадиційні методи лікування.

Медицина – безмежна наука. І для відвідувачів нашого вишу завдяки Ночі науки, напевно, відкрилася таємниця людського організму та з'явилася можливість подивитися на нього очима лікаря. Можливо, молодь, побачивши те, що представляє собою медична наука, зробить у майбутньому справою свого життя саме медицину.

Вікторія Захаревич

Выдержки из Книги отзывов музея истории ХНМУ

«Большое спасибо за замечательный проект «Ночь науки»! Благодаря этому проекту мы попали в музей и узнали необыкновенные факты о нашем городе. Спасибо за лекцию, она была восхитительна!».

«Спасибо за проект «Ночь науки». Медицинский университет красочен и интересен. Несмотря на то, что мы на данный момент являемся его студентами, все равно было безумно интересно узнать что-то новое о кафедрах и самой истории университета.

С уважением, студенты II курса IV медицинского факультета».

«Экскурсия просто супер! Спасибо за все, обязательно поступлю сюда!».

«Большая благодарность за крайне познавательную экскурсию по музею. Интересные и увлекательные факты из истории отечественной медицины позволяют гордиться великими людьми, посвятившими свою жизнь служению людям и науке. Это наследие, хранимое и приумножаемое, воспитает еще не одно поколение гениальных врачей».

«Большое спасибо за проект «Ночь науки». Медицинский университет имеет глубокую и интересную историю. С удовольствием прослушали экскурсию по музею. Очень понравилась».

«Дякуємо за екскурсію. Дуже сподобалося. Миру, успіху, добра!».

ОСВІТНІЙ ПРОЕКТ

ПЛЮШЕВИЙ ЛІКАР

Ніч науки в Харківському національному медичному університеті розпочалася з дитячого сектору. «Плюшевий лікар» – це освітній проект для дітей 1–4 класів, що в ігровій формі пояснює дитині, як працюють лікарня та лікарі.

Діти, що завітали до нашого вишу, опинилися в ситуації, коли іграшковому ведмедю необхідно було надати медичну допомогу та звернутися до спеціаліста. Наші лікарі (педіатр, офтальмолог, травматолог та багато інших) надали корисну інформацію для дітей та вилікували ведмедика, що захворів. Таким чином дитина розуміє, що лікаря не слід лякатися, бо він – наш друг.

ОТЗЫВЫ УЧАСТНИКОВ ПРОЕКТА «ПЛЮШЕВЫЙ ДОКТОР»

«Сегодня я узнал, что нужно чаще проводить медицинское обследование. Мне понравилось слушать сердце».

Эмиль, 10 лет

«Я узнала, откуда берется бронхит, это воспаление отдела легких. Еще был очень интересный мультик. Я посмотрела, как врачи делали разные манипуляции, мне очень понравилось».

Вероника, 10 лет

«Мы – пульмонологи, дети к нам подходят с картой пациента и рассказывают о жалобах плюшевого мишки на здоровье. Мы слушаем пациента, делаем бронхограмму, лечим. Дети живо интересуются, смотрят и сами пытаются прослушать легкие медвежонка и друг друга, задают много вопросов».

Консультант-пульмонолог

«Нам понравилось, как мишку лечил травматолог. Мы тоже хотим стать врачами, я буду косметологом, а Аня – ветеринаром».

Саша, Аня, 10 лет

ДЕБЮТ ПЕРШОКУРСНИКА

СВЯТО ТАЛАНТІВ НАШОГО ВИШУ

12 жовтня у приміщенні актовий зали ХНМУ відбувся масштабний святковий концерт «Дебют першокурсника 2016». Черговий раз університет вдало поповнив свої ряди талановитими студентами.

Дебютанти приємно здивували вокальними, хореографічними та інструментальними здібностями. Кожен колектив студентської самодіяльності отримав енергійну та яскраву молоду зміну, що дарувала заряд неймовірних емоцій і позитиву. Зокрема відрізнялися колектив сучасного танцю «А-Фат», колектив народного танцю «Радість» та ансамбль бального танцю «Арт-Денс», хорівий колектив «Експресія»,

а також соло-вокалісти Ілона Крючкова, Анна Брусенко, Анастасія Голуб та ін.

Слід зазначити, що склад виступаючих учасників на 90% складався зі студентів-першокурсників. Особливу подяку хочеться висловити студенткам Альоні Кот, Ксенії Посох, Марині Прокопенко, що нарівні з професіоналами керують вищезазначеними колективами художньої самодіяльності університету.

Молодіжний творчий центр ХНМУ вдячний першокурсникам-дебютантам 2016 року за участь у святі та бажає їм успіхів на творчій і навчальній ниві.

Варвара Новосьолова, керівник гуртка естрадних та масових свят

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua

www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 27.10.2016. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 10/27.

Видання підготовлено та надруковано

у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,

т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензують й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова